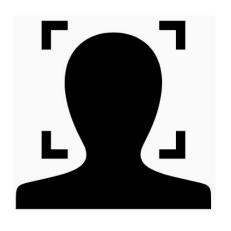
Розпізнавання образів

Розпізнавання облич







• Локалізація обличчя

• Розпізнавання обличчя



- Верифікація (автентифікація)
- Ідентифікація (розпізнавання)



Проблеми, що вникають



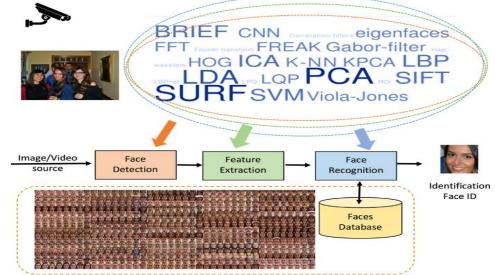
Методи локалізації облич

- Методи засновані на знаннях
- Методи засновані на локальних ознаках (HOG, LBP, SIRF..)
- Метод відповідності шаблону

• Методи, що базуються на цілому зображенні (РСА,

CNN, SVM...)

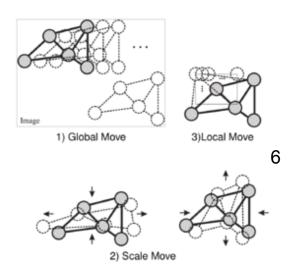
• Гібридні



Active Shape Models (ASM)

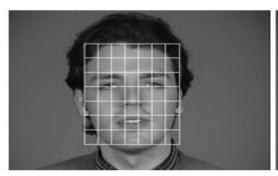
Модель активної форми (ASM) фокусується на складних нежорстких функціях, таких як фактичний фізичний вигляд і вигляд елементів вищого рівня. Основною метою ASM є автоматичне визначення особливих точок, які визначають форму будь-якого статистично змодельованого об'єкта на зображенні.

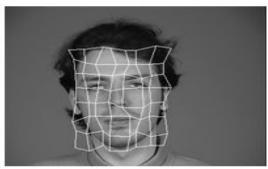
$$\mathbf{x} = (x_1, y_1, \dots, x_{N_p}, y_{N_p})^T$$
 $\mathbf{x} = \hat{\mathbf{x}} + \mathbf{Pb}$

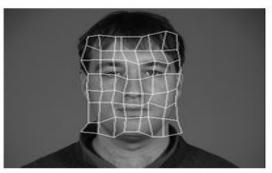


Метод гнучкого порівняння на графах

Особи представлені у вигляді графів зі зваженими вершинами і ребрами. На етапі розпізнавання один з графів - еталонний - залишається незмінним, в той час як інший деформується з метою найкращої підгонки до першого. У вершинах графа обчислюються значення ознак. Ребра графа зважуються відстанями між суміжними вершинами. Різниця (відстань, дискримінаційна характеристика) між двома графами обчислюється за допомогою деякої цінової функції деформації, що враховує як відмінність між значеннями ознак, обчисленими в вершинах, так і ступінь деформації ребер графа. Результат розпізнавання системи - еталон з найкращим значенням







Метод Віоли-Джонса

Основні принципи, на яких базується метод, такі:

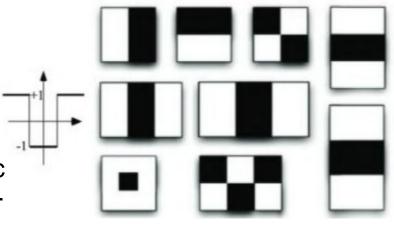
- використовуються ознаки Хаара;
- використовуються зображення в інтегральному представленні;
- використовується бустинг для вибору найбільш підходящих ознак для шуканого об'єкта на даній частині зображення;
- всі ознаки надходять на вхід класифікатора, який дає ₈ результат «вірно» або «ні»;
- використовуються каскади ознак для швидкого відкидання вікон, де не знайдено обличчя;
- використовується технологія ковзного вікна.

Вейвлети Хаара

$$\Psi = [W1, W2, B]$$

$$S_W = \sum_{p \in W} I(p)$$

Положення вейвлета Ψ р: W1 займає прямокутну ділянку Ω > W1 (р), W2 - ділянку Ω > W1 (р), а В ділянку Ω > В (р).





Значення вейвлета Хаара

Значення вейвлета Хаара Ч в початковому пікселі р можна визначити як суму

$$\gamma (\psi_p) = S_{w_1} + S_{w_2} - S_B$$
.

$$\gamma (\psi_p) = \omega_1 \cdot S_{w_1} + \omega_2 \cdot S_{w_2} - \omega_3 \cdot S_B.$$





Маска в методі Віоли-Джонса представляє собою:

прямокутне вікно

один вейвлет Хаара

прямокутне вікно з сількома вейвлетами Хаара

ямокутне вікно з чорними і білими областями

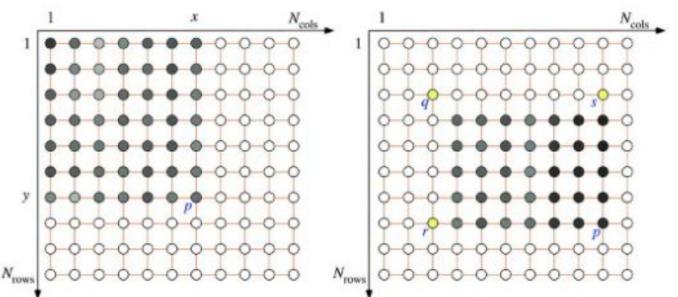


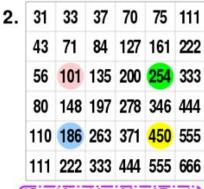


Інтегральне представлення зображення Кожен елемент розраховується для пікселя р =

 $(X, Y): I_{int}(p) = \sum_{1 \le i \le x \land 1 \le j \le y} I(i, j)$

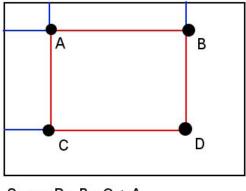
$$S_W = I_{int}(p) - I_{int}(r) - I_{int}(s) + I_{int}(q).$$





$$15 + 16 + 14 + 28 + 27 + 11 =$$

 $101 + 450 - 254 - 186 = 111$

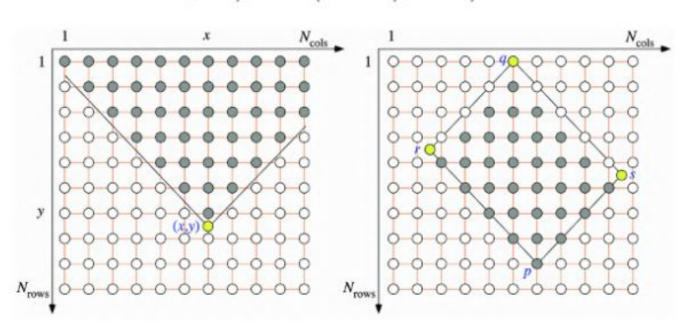


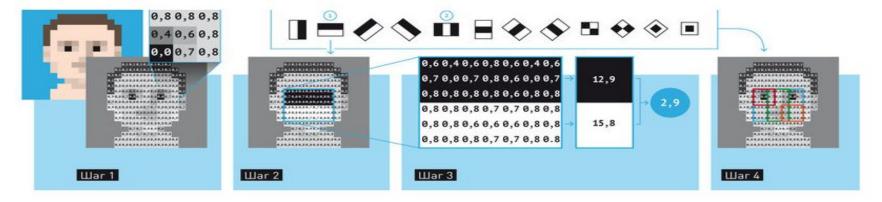
$$Sum = D - B - C + A$$

$$\sum_{\substack{x_0 < x \leq x_1 \ y_0 < y \leq y_1}} i(x,y) = I(D) + I(A) - I(B) - I(C)$$

$$I_{\pi/4}(x,y) = \sum_{|x-i| \le y-j \land 1 \le j \le y} I(i,j).$$

$$S_W = I_{\varphi}(p) - I_{\varphi}(r) - I_{\varphi}(s) + I_{\varphi}(q).$$





- 1. Прибираємо колір і перетворюємо зображення в матрицю яскравості.
- 2. Накладаємо на неї одну з квадратних масок (ознаки Хаара). Проходимся з нею по всьому зображенню, змінюючи положення і розмір.
- 3. Складаємо цифрові значення яскравості з тих частин матриці, які потрапили під білу частину маски, і віднімаємо з них ті значення, що потрапили під чорну частину. Якщо хоча б в одному з випадків різниця білих і чорних областей виявилася вище певного порогу, беремо цю область зображення в подальшу роботу. Якщо немає забуваємо про неї, тут обличчя немає.
- 4. Повторюємо з кроку 2 вже з новою маскою але тільки в тій області зображення, яка пройшла перше випробування.
- Отже ознакою буде тривимірний вектор виду ј = {маска, положення, розмір}

$$\mathcal{F}(\psi_p) = \begin{cases} +1, & \text{если } \mathcal{V}(\psi_p) \leq \rho \cdot \theta \\ -1, & \text{в противном случае} \end{cases}$$

Розглянемо маску М = [Ч 1, Ч 2, Ч 3], що містить три вейвлета Хаара.

Дескриптор Хаара

$$\mathcal{D}(M_p) = \mathcal{F}(\psi_{1,p}) + \mathcal{F}(\psi_{2,p}) + \mathcal{F}(\psi_{3,p})$$



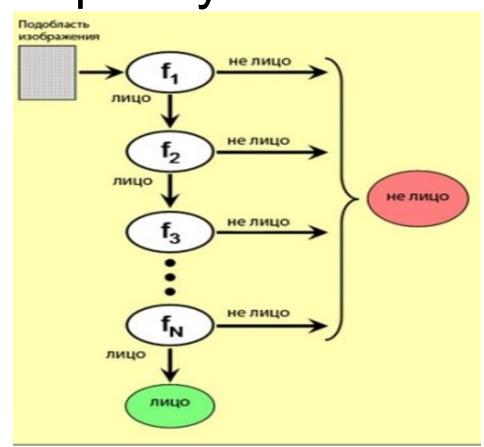
$$h(M_p) = \begin{cases} +1, & \mathcal{D}(M_p) \ge \tau \\ -1, & \end{cases}$$

$$h_j = h(M_{j,p}), j = 1, 2, 3.$$



Етапи алгоритму

- 1) побудова w слабких класифікаторів hj;
- 2) використання алгоритму статистичного посилення для об'єднання w слабких класифікаторів hi, ..., hw в один сильний класифікатор f;
- 3) застосування каскаду слабких класифікаторів для виявлення об'єктів.





Що представляє собою слабкий класифікатор в методі Віоли Джонса?

порівння значень дескриптора Хаара з порогом

якийсь вейвлет Хаара

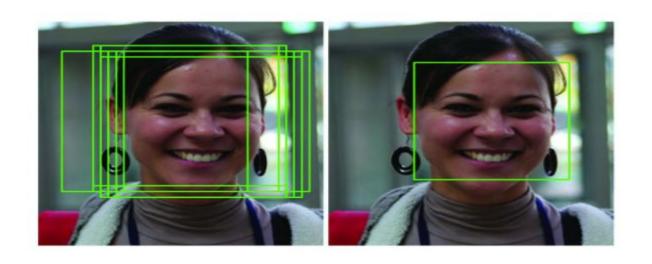
маска що накладається

комбінація декількох дескрипторів Хаара

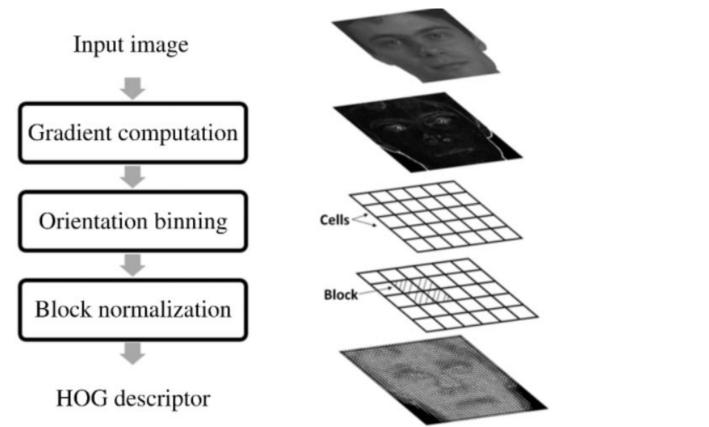




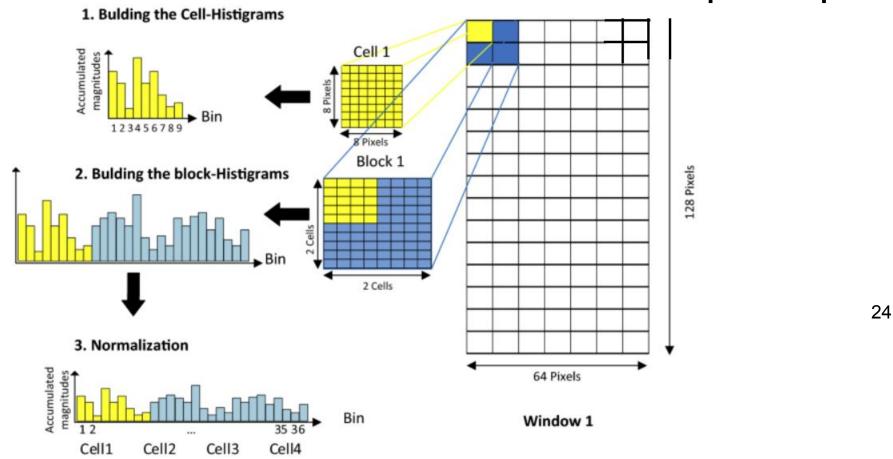
- Параметри
 ваги wi> 0, коригуючі вплив чорних і білих прямокутників;
- індикатор р {-1, + 1}, що визначає відповідність між парами «чорний-білий» і «чорний-світлий» або «світлий-темний»,
- порі́г θ> 0, який задає чутливість вейвлета Хаара до виявлення ознаки Хаара.
- поріг ті, який визначає, коли дескриптор Хаара D(Mj,p) свідчить про те, що hі = +1



Гістограма орієнтованих градієнтів



Апгоритм обчислення HoG-лескриптора

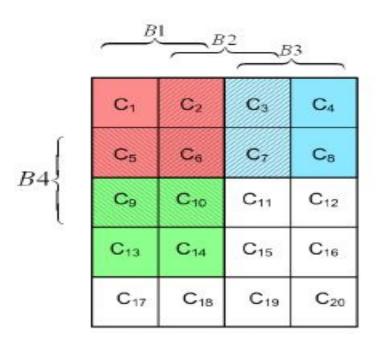


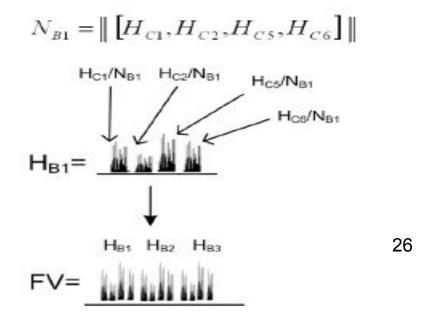
121	10	78	96	125
48	152	68	125	111
145	78	85	89	65
154	214	56	200	66
214	87	45	102	45

• Цей процес дасть нам дві нові матриці - одну, що зберігає градієнти в напрямку х, а іншу - у напрямку у. Величина була б вищою, коли різко змінюється

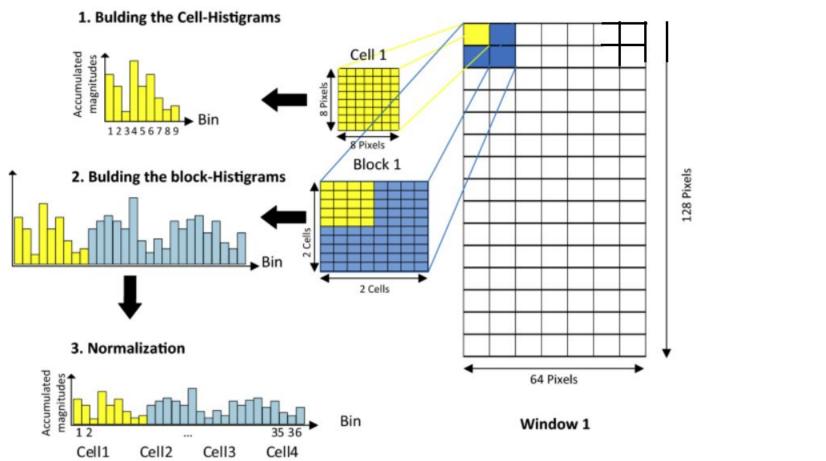
Загальна величина градієнта = $\sqrt{[(G x)^2 + (G y)^2]}$ Загальна величина градієнта = $\sqrt{[(11)^2 + (8)^2]}$ = 13,6 Φ = arctan(Gy / Gx)

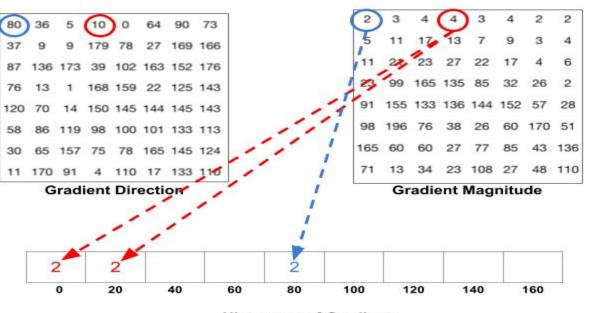
Нормування



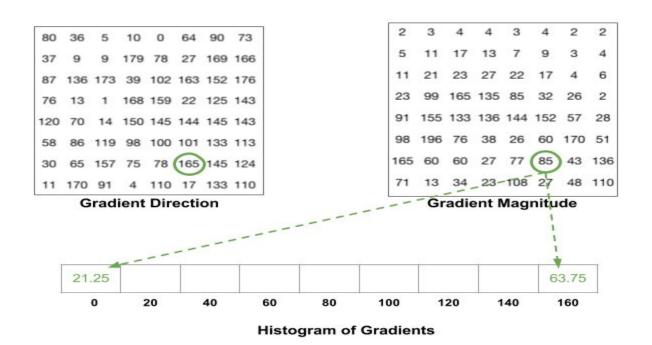


Алгоритм обчислення HoG-дескриптора





Histogram of Gradients





Що робить **HOG** дескриптор?

Визначає чи є обличчя на зображенні чи ні

едставляє виділену частину іраження в формі гістограми

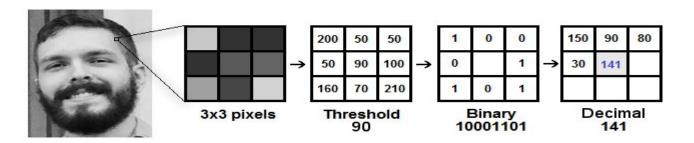
браховує модуль і напрямок градієнта

Нічого з переліченого



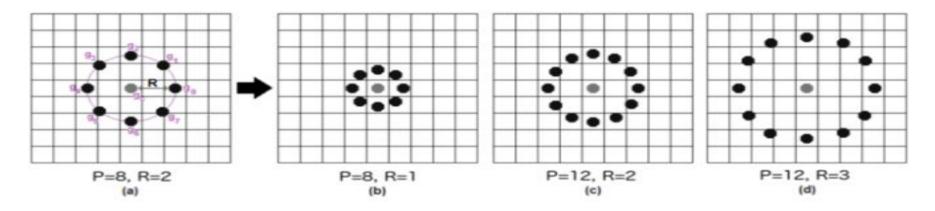


Розпізнавання обличчя за допомогою LBPH (Local Binary Patterns Histograms)



$$LBP_{P,R} = \sum_{p=0}^{P-1} s(g_p - g_c)2^p$$
 $s(x) = \begin{cases} 1, & \text{if } x \ge 0; \\ 0, & \text{otherwise.} \end{cases}$

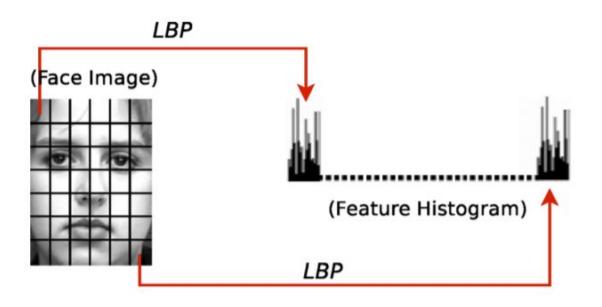
Параметри



32

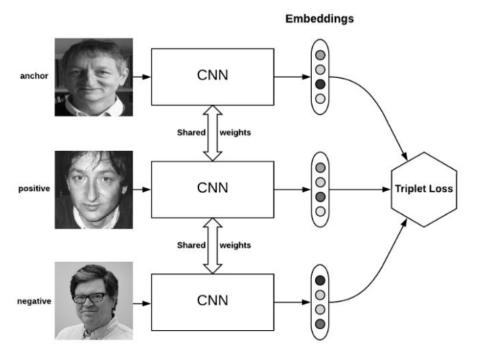
Радіус Кількість сусідніх точок Розміри сітки

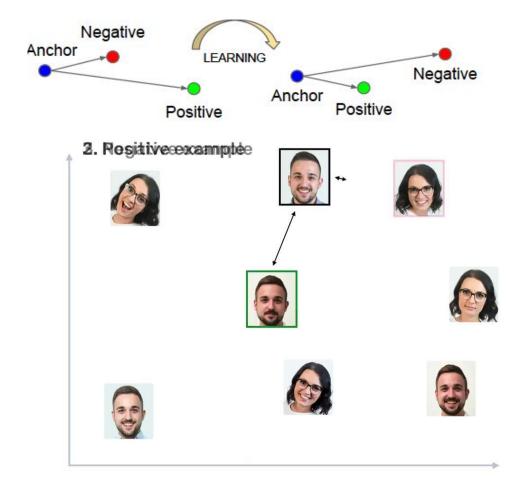
LBP



Об'єднуємо гістограми в одну

FaceNet





Функція втрат

$$\sum_{i}^{N} \left[\left\| f(x_{i}^{a}) - f(x_{i}^{p}) \right\|_{2}^{2} - \left\| f(x_{i}^{a}) - f(x_{i}^{n}) \right\|_{2}^{2} + \alpha \right]_{+}$$

 Альфа – зазор між позитивними і негативними парами. F – вбудування

$$\operatorname{argmax}_{x_{i}^{p}} \| f(x_{i}^{a}) - f(x_{i}^{p}) \|_{2}^{2}$$

$$\operatorname{argmin}_{x_i^n} \| f(x_i^a) - f(x_i^n) \|_2^2.$$

 $\|f(x_i^a) - f(x_i^p)\|_2^2 < \|f(x_i^a) - f(x_i^n)\|_2^2$.

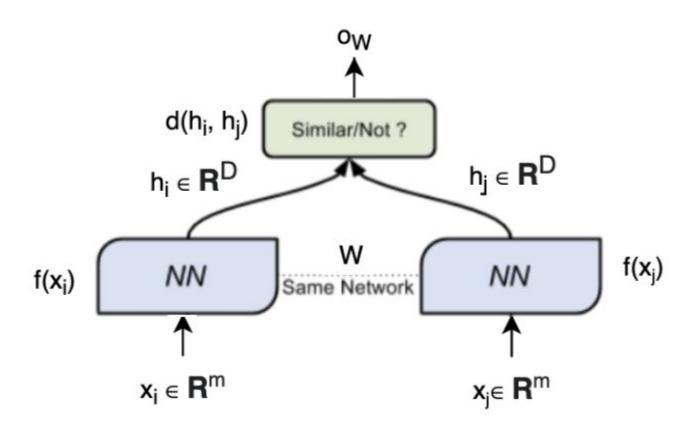


Що таке якірне зображення?





Siamese Network



Siamese Network

$$S=\{(x_i,x_j,z_{ij}),i=1,\ldots,n;j=1,\ldots,n\},$$
 $z_{ij}=0$, при $y_i=y_j$ $z_{ij}=1$ при $y_i
eq y_j$

contrastive loss function

$$l(x_i,x_j,z_{ij})=(1-z_{ij})||h_i-h_j||_2^2+z_{ij}\max(0, au-||h_i-h_j||_2^2)$$
, де $au-$ заздалегіть задане

triplet loss function

$$l(x_i,x_j,x_k) = \max(0,||h_i-h_j||_2^2 - ||h_i-h_k||_2^2 + lpha)$$
, де $lpha$ — заздалегіть заданє